

Kapitel 8

Med utgångspunkt från hur resurser fördelats och använts inom Handslaget och Idrottslyftet och vilka resultat som uppnåtts föreslås ett antal åtgärder, som skulle kunna bidra till ett mer framgångsrikt utvecklingsarbete i mindre idrotter. Kapitel 8 vänder sig främst till dig som är förtroendevald eller arbetar på förbunds nivå, men kan också läsas av föreningsledare som vill få en ökad förståelse för utvecklingsarbetets möjligheter och begränsningar.

Att utveckla verksamhet i mindre idrotter

*Staffan Karp, docent, Umeå universitet
Tor Söderström, professor, Umeå universitet*

PROJEKTET SOM METOD FÖR UTVECKLING INOM MINDRE IDROTTER – ERFARENHETER FRÅN HANDSLAGET OCH IDROTTSLYFTET

Idrotten har varit och är en populär aktivitet bland barn och ungdomar (Patriksson, 1990; Karp, 2000; Nilsson, 2000), men trots detta är det många som efter några år av idrottande väljer att sluta. Framför allt är det äldre tonåringar och särskilt flickor som lämnar föreningsidrotten. Statens reaktion på detta har varit att skjuta till resurser för att möjliggöra för idrotten att i högre grad attrahera alla barn och unga och att erbjuda alla som vill plats. Via Handslaget och Idrottslyftet har syftet varit att få till stånd en utveckling av de lokala föreningarnas barn- och ungdomsverksamhet med utgångspunkt från riktlinjerna i Idrotten vill.

Den huvudsakliga metoden för att åstadkomma denna utveckling har varit genom föreningsdrivna projekt. Ett metodval som kan förstås mot bakgrund av Riksidrottsförbundets (RF) och dess medlemsförbunds och föreningsmångåriga erfarenhet av att bedriva förändringsarbete i projektform med särskilda ekonomiska satsningar. Sedan 1970-talet har detta arbetssätt prövats i flera omgångar exempelvis för att uppnå målet om *jämställdhet* (Olofsson, 1997), för förändringsarbete för fler *unga ledare* i idrotten (Redelius, Auberger & Bürger Bäckström, 2004) och för Projekt Lokal Idrottsutveckling (PLI) där föreningar under en treårsperiod tilldelats medel för försöksprojekt (se t.ex. Riksidrottsförbundets verksamhetsberättelse, 2004).

Även andra institutioner i det svenska samhället bedriver ofta sitt förändringsarbete genom försöksverksamhet i projektform med särskilda statliga medel. Det gäller inte minst inom skolan när nya arbetsformer eftersträvat som exempelvis samverkan mellan